

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ R-ФУНКЦІЙ ДО АНАЛІЗУ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ТЕЧІЙ У КУСКОВО-ОДНОРІДНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ПОДГОРНИЙ О.Р., СИДОРОВ М.В.

Розглядається стаціонарна фільтраційна течія у кусково-однорідному ґрунті. Для крайової задачі відносно функції течії відповідно до методу R-функцій будується повна структура розв'язку та обґрунтовується застосування методу Рітца для апроксимації невизначеної компоненти структурної формули.

Ключові слова: закон Дарсі; фільтраційна течія; кусково-однорідне середовище; метод R-функцій; метод Рітца.

Key words: Darcy's law; fluid flow through porous media; a piecewise homogeneous media; R-function's method; Ritz method.

Вступ. Течії рідини в пористому середовищі (фільтраційні течії) широко розповсюджені у природі [14]. До розгляду таких течій приходять при дослідженні процесів зрошення чи осушення, втікання морської води в прісну, обтікання гідротехнічних споруд тощо. Серед найбільш уживаних методів чисельного аналізу фільтраційних течій слід відзначити такі методи: сіток, скінченних елементів, мажорантних областей, суматорних подань, фіктивних областей [4 – 7, 9, 10]. Область фільтрації може мати складну геометричну форму, що призводить до втрати точності при чисельному розв'язанні відповідних задач математичної фізики зазначеними методами. Найбільш точно і повно врахувати геометричну та аналітичну інформацію, яка міститься у постановці задачі математичної фізики, дозволяє структурний метод R-функцій [8, 15]. Для численого аналізу задач фільтрації метод R-функцій було застосовано у [1 – 3, 17], але в них було розглянуто лише задачі фільтрації під гідротехнічними спорудами. Дана робота продовжує дослідження, розпочаті у [12, 13].

Отже, розробка нових та вдосконалення існуючих методів чисельного аналізу фільтраційних течій є актуальною науковою задачею.

1. Мета та задачі дослідження. Метою роботи є розробка нових та вдосконалення існуючих методів чисельного аналізу плоских стаціонарних фільтраційних течій у кусково-однорідному ґрунті. Для досягнення поставленої мети необхідно:

- провести аналіз постановки крайової задачі для функції течії у кусково-однорідному ґрунті;
- для крайової задачі відносно функції течії побудувати на основі методу R-функцій повну структуру розв'язку;

- обґрунтувати застосування варіаційних методів для апроксимації невизначеної компоненти побудованої структурної формули.

2. Постановка задачі. Розглянемо стаціонарну задачу напірної фільтрації у кусково-однорідному ґрунті [9, 10, 14]. Позначимо через $\mathbf{v} = (v_x, v_y)$ вектор швидкості фільтраційного потоку. Вважатимемо виконаним закон Дарсі, відповідно до якого втрати напору при фільтрації пропорційні швидкості фільтрації.

Аналіз плоских течій зручно проводити за допомогою функції течії, яка вводиться співвідношеннями

$$v_x = \frac{\partial \psi}{\partial y}, \quad v_y = -\frac{\partial \psi}{\partial x}. \quad (1)$$

Нехай область фільтрації Ω обмежена непроникними межами $\partial\Omega_1$ і $\partial\Omega_3$, які є лініями течії, та двома межами водойми $\partial\Omega_2$ і $\partial\Omega_4$, які є потенціальними лініями. Крім того, нехай область фільтрації Ω заповнена двома типами ґрунтів, які займають підобласті Ω_1 і Ω_2 ($\bar{\Omega} = \bar{\Omega}_1 \cup \bar{\Omega}_2$ і $\text{int}\Omega_1 \cap \text{int}\Omega_2 = \emptyset$), а $\partial\Omega_{12}$ є лінією розділу двох ґрунтів. У цьому випадку коефіцієнт фільтрації є кусково-сталою функцією вигляду

$$\kappa(x, y) = \begin{cases} \kappa_1, & (x, y) \in \Omega_1, \\ \kappa_2, & (x, y) \in \Omega_2. \end{cases}$$

Тоді функція течії

$$\psi(x, y) = \begin{cases} \psi_1(x, y), & (x, y) \in \Omega_1, \\ \psi_2(x, y), & (x, y) \in \Omega_2 \end{cases}$$

є розв'язком крайової задачі

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{1}{\kappa(x, y)} \frac{\partial \psi}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{1}{\kappa(x, y)} \frac{\partial \psi}{\partial y} \right) = 0 \quad \text{у } \Omega, \quad (2)$$

$$\psi|_{\partial\Omega_1} = 0, \quad \psi|_{\partial\Omega_3} = Q, \quad (3)$$

$$\frac{\partial \psi}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_2} = 0, \quad \frac{\partial \psi}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_4} = 0, \quad (4)$$

$$\psi_1|_{\partial\Omega_{12}} = \psi_2|_{\partial\Omega_{12}}, \quad \frac{1}{\kappa_1} \frac{\partial \psi_1}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_{12}} = \frac{1}{\kappa_2} \frac{\partial \psi_2}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_{12}}, \quad (5)$$

де \mathbf{n} – нормаль до відповідної ділянки межі.

Умови (5) задаються на лінії розділу двох ґрунтів і є умовами спряження.

Величина Q є невідомою сталою, що задає повні витрати рідини. Для її визначення слід використати інтегральне співвідношення

$$\int_{\partial\Omega_3} \frac{1}{\kappa} \frac{\partial \psi}{\partial \mathbf{n}} ds = -H', \quad (6)$$

де H' – діючий напір.

3. Побудова структури розв'язку. Наявність умов спряження (5) та інтегральної умови (6) стає на заваді застосуванню до задачі (2) – (6) класичних чисельних методів. Застосуємо до розв'язання задачі (2) – (6) структурно-варіаційний метод (метод R-функцій).

Розв'язок задачі (2) – (6) шукатимемо у вигляді

$$\psi(x, y) = Qu(x, y),$$

де $u(x, y) = \begin{cases} u_1(x, y), & (x, y) \in \Omega_1, \\ u_2(x, y), & (x, y) \in \Omega_2, \end{cases}$ – розв'язок задачі

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{1}{\kappa(x, y)} \frac{\partial u}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{1}{\kappa(x, y)} \frac{\partial u}{\partial y} \right) = 0 \text{ у } \Omega, \quad (7)$$

$$u|_{\partial\Omega_1} = 0, \quad u|_{\partial\Omega_3} = 1, \quad (8)$$

$$\frac{\partial u}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_2} = 0, \quad \frac{\partial u}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_4} = 0, \quad (9)$$

$$u_1|_{\partial\Omega_{12}} = u_2|_{\partial\Omega_{12}}, \quad \frac{1}{\kappa_1} \frac{\partial u_1}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_{12}} = \frac{1}{\kappa_2} \frac{\partial u_2}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_{12}}, \quad (10)$$

а Q знаходимо з рівності (6):

$$Q = -H' \left(\int_{\partial\Omega_3} \frac{1}{\kappa} \frac{\partial u}{\partial \mathbf{n}} ds \right)^{-1}. \quad (11)$$

Відповідно до методу R-функцій побудуємо структуру розв'язку задачі (7) – (10). У роботі [12] доведено, що крайовим умовам (8), (9) задовольняє жмуток функцій

$$u = f - \frac{\omega_{1-3}\omega_{2-4}}{\omega_{1-3} + \omega_{2-4}} D_1^{(2-4)} f + \omega_{1-3} \Phi - \frac{\omega_{1-3}\omega_{2-4}}{\omega_{1-3} + \omega_{2-4}} D_1^{(2-4)} (\omega_{1-3} \Phi), \quad (12)$$

де $\Phi = \Phi(x, y)$ – невизначена компонента структури, а

$$f(x, y) = \frac{\omega_1(x, y)}{\omega_1(x, y) + \omega_3(x, y)},$$

$$D_1^{(2-4)} g = \frac{\partial \omega_{2-4}}{\partial x} \frac{\partial g}{\partial x} + \frac{\partial \omega_{2-4}}{\partial y} \frac{\partial g}{\partial y},$$

$$\omega_{2-4}(x, y) = \omega_2(x, y) \wedge_{\alpha} \omega_4(x, y),$$

$$\omega_{1-3}(x, y) = \omega_1(x, y) \wedge_{\alpha} \omega_3(x, y).$$

Тут функції $\omega(x, y)$, $\omega_i(x, y)$, $i = 1, 2, 3, 4$, побудовані за допомогою конструктивного апарату теорії R-функцій [15] такі, що:

$$\omega(x, y) = 0 \text{ на } \partial\Omega; \quad \omega(x, y) > 0 \text{ у } \Omega; \quad \frac{\partial \omega}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega} = -1,$$

$$\omega_i(x, y) = 0 \text{ на } \partial\Omega_i; \quad \omega_i(x, y) > 0 \text{ у } \Omega \cup (\partial\Omega \setminus \partial\Omega_i);$$

$$\frac{\partial \omega_i}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_i} = -1, \quad i = 1, 2, 3, 4.$$

Для того щоб задовольнити умовам спряження (10), розглянемо два випадки: коли межа кожної з підобластей Ω_1 і Ω_2 має непустий перетин з межею $\partial\Omega = \partial\Omega_1 \cup \partial\Omega_2 \cup \partial\Omega_3 \cup \partial\Omega_4$ області Ω (рис. 1) і коли ґрунт першого типу містить в собі включення ґрунту другого типу, тобто коли межа підобласті Ω_2 не перетинається з $\partial\Omega$ (рис. 2).

Нехай $\omega_{12} = 0$ – нормалізоване рівняння лінії розділу ґрунтів $\partial\Omega_{12}$.

У випадку, зображеному на рис. 1, для того, щоб задовольнити умовам спряження (10), зробимо у структурі (12) заміну змінних [15]:

$$x \mapsto x + \frac{\kappa_1 - \kappa_2}{\kappa_1 + \kappa_2} \cdot \frac{\omega^2 |\omega_{12}|}{\omega^2 + \omega_{12}^2} \cdot \frac{\partial \omega_{12}}{\partial x}, \quad (13)$$

$$y \mapsto y + \frac{\kappa_1 - \kappa_2}{\kappa_1 + \kappa_2} \cdot \frac{\omega^2 |\omega_{12}|}{\omega^2 + \omega_{12}^2} \cdot \frac{\partial \omega_{12}}{\partial y}. \quad (14)$$

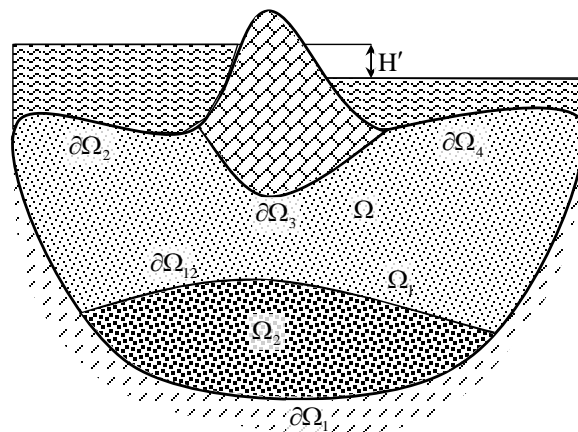

Рис. 1

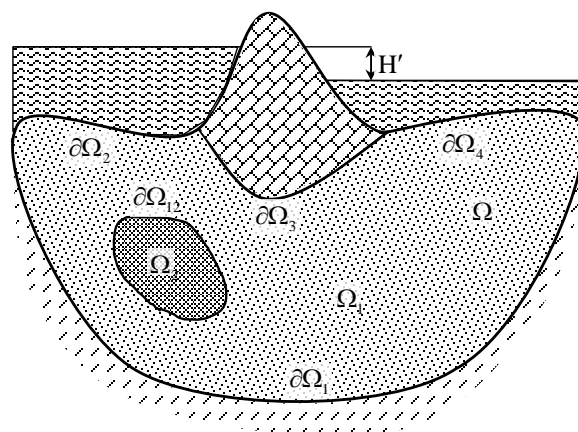

Рис. 2

Тоді отримаємо повну структуру розв'язку задачі (7) – (10), яка при будь-якому виборі невизначеної компоненти Φ точно задовольняє всім крайовим умовам (8) – (10).

Для того щоб задовольнити умовам спряження (10) у другому випадку (див. рис. 2), користує-

мося підходом [18]. Функцію $u(x, y)$ шукатимемо у вигляді

$$u(x, y) = \begin{cases} u_1(x, y), & (x, y) \in \Omega_1, \\ u_2(x, y), & (x, y) \in \Omega_2, \end{cases} = \begin{cases} B(\Phi), & (x, y) \in \Omega_1; \\ B(\Phi) - A\omega_{1-2}D_1^{(1-2)}(B(\Phi)), & (x, y) \in \Omega_2, \end{cases} \quad (15)$$

де $B(\Phi)$ визначається правою частиною структури (12); $\omega_{12} = 0$ – нормалізоване рівняння лінії розділу ґрунтів $\partial\Omega_{12}$, причому $\omega_{12} > 0$ в області Ω_2 ; а оператор $D_1^{(1-2)}$ визначається рівністю

$$D_1^{(1-2)} = \frac{\partial\omega_{12}}{\partial x} \frac{\partial}{\partial x} + \frac{\partial\omega_{12}}{\partial y} \frac{\partial}{\partial y}$$

і має властивість

$$D_1^{(1-2)}u \Big|_{\partial\Omega_{12}} = \frac{\partial u}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_{12}},$$

де \mathbf{n} – нормаль до $\partial\Omega_{12}$, яка спрямована в Ω_2 . Тоді

$$D_1^{(1-2)}\omega_{12} \Big|_{\partial\Omega_{12}} = \frac{\partial\omega_{12}}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_{12}} = 1.$$

Помітимо, що функція вигляду (15) задовольняє на $\partial\Omega_{12}$ першій з умов спряження (10) при будь-якому виборі сталої A . Тоді сталої A слід обрати такою, щоб задовольнити другій з умов спряження (10). Матимемо

$$\begin{aligned} \frac{1}{\kappa_1} \frac{\partial u_1}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_{12}} &= \frac{1}{\kappa_1} D_1^{(1-2)}u_1 \Big|_{\partial\Omega_{12}} = \frac{1}{\kappa_1} D_1^{(1-2)}(B(\Phi)) \Big|_{\partial\Omega_{12}}, \\ \frac{1}{\kappa_2} \frac{\partial u_2}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_{12}} &= \frac{1}{\kappa_2} D_1^{(1-2)}u_2 \Big|_{\partial\Omega_{12}} = \\ &= \frac{1}{\kappa_2} \left(D_1^{(1-2)}(B(\Phi)) - A D_1^{(1-2)}\omega_{12} \cdot D_1^{(1-2)}(B(\Phi)) - \right. \\ &\quad \left. - A\omega_{12} D_1^{(1-2)}(D_1^{(1-2)}(B(\Phi))) \right) \Big|_{\partial\Omega_{12}} = \\ &= \frac{1}{\kappa_2} (1-A) D_1^{(1-2)}(B(\Phi)) \Big|_{\partial\Omega_{12}}. \end{aligned}$$

Тоді

$$\frac{1}{\kappa_1} = \frac{1}{\kappa_2} (1-A),$$

звідси

$$A = 1 - \frac{\kappa_2}{\kappa_1} = \frac{\kappa_1 - \kappa_2}{\kappa_1}.$$

Отже, формула

$$u(x, y) = \begin{cases} u_1(x, y), & (x, y) \in \Omega_1, \\ u_2(x, y), & (x, y) \in \Omega_2, \end{cases}$$

$$= \begin{cases} B(\Phi), & (x, y) \in \Omega_1; \\ B(\Phi) - \frac{\kappa_1 - \kappa_2}{\kappa_1} \omega_{1-2} D_1^{(1-2)}(B(\Phi)), & (x, y) \in \Omega_2 \end{cases} \quad (16)$$

визначає загальну повну структуру розв'язку крайової задачі (7) – (10).

4. Апроксимація невизначеної компоненти методом Рітца. У задачі (7) – (10) зробимо заміну

$$u = \varphi + v,$$

де $\varphi = f - \frac{\omega_{1-3}\omega_{2-4}}{\omega_{1-3} + \omega_{2-4}} D_1^{(2-4)}f$, а v – нова невідома

функція. Зауважимо, що у випадку ситуації, зображеної на рис. 1, аргументи у функції φ мають бути замінені за формулами (13), (14).

Тоді функція $v(x, y) = \begin{cases} v_1(x, y), & (x, y) \in \Omega_1, \\ v_2(x, y), & (x, y) \in \Omega_2 \end{cases}$ буде

розв'язком крайової задачі

$$-\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{1}{\kappa(x, y)} \frac{\partial v}{\partial x} \right) - \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{1}{\kappa(x, y)} \frac{\partial v}{\partial y} \right) = F \text{ у } \Omega, \quad (17)$$

$$v \Big|_{\partial\Omega_1 \cup \partial\Omega_3} = 0, \quad \frac{\partial v}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_2 \cup \partial\Omega_4} = 0, \quad (18)$$

$$v_1 \Big|_{\partial\Omega_{12}} = v_2 \Big|_{\partial\Omega_{12}}, \quad \frac{1}{\kappa_1} \frac{\partial v_1}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_{12}} = \frac{1}{\kappa_2} \frac{\partial v_2}{\partial \mathbf{n}} \Big|_{\partial\Omega_{12}}, \quad (19)$$

$$\text{де } F = \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{1}{\kappa} \frac{\partial \varphi}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{1}{\kappa} \frac{\partial \varphi}{\partial y} \right).$$

З задачею (17) – (19) пов'яжемо оператор A цієї крайової задачі, який діє у просторі $L_2(\Omega)$ за правилом

$$Av = -\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{1}{\kappa(x, y)} \frac{\partial v}{\partial x} \right) - \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{1}{\kappa(x, y)} \frac{\partial v}{\partial y} \right). \quad (20)$$

Вважатимемо, що область визначення D_A оператора A вигляду (20) складається з тих функцій з $L_2(\Omega)$, які належать множині $C^2(\Omega) \cap C^1(\bar{\Omega} \setminus \partial\Omega_{12})$ та задовольняють крайові умови (18) і умови спряження (19). Зрозуміло, що D_A – лінеал.

З'ясуємо, які властивості має оператор A вигляду (20). Зрозуміло, що A – лінійний оператор. Розглянемо тепер скалярний добуток (Av, w) , де $v, w \in D_A$. Тут

$$v(x, y) = \begin{cases} v_1(x, y), & (x, y) \in \Omega_1, \\ v_2(x, y), & (x, y) \in \Omega_2, \end{cases}$$

$$w(x, y) = \begin{cases} w_1(x, y), & (x, y) \in \Omega_1, \\ w_2(x, y), & (x, y) \in \Omega_2. \end{cases}$$

Застосовуючи першу формулу Гріна [11, 16], отримаємо, що

$$\begin{aligned}
(Av, w) &= \iint_{\Omega} \left[-\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{1}{\kappa} \frac{\partial v}{\partial x} \right) - \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{1}{\kappa} \frac{\partial v}{\partial y} \right) \right] w dx dy = \\
&= \iint_{\Omega_1} \frac{1}{\kappa_1} \left(\frac{\partial v_1}{\partial x} \frac{\partial w_1}{\partial x} + \frac{\partial v_1}{\partial y} \frac{\partial w_1}{\partial y} \right) dx dy + \\
&+ \iint_{\Omega_2} \frac{1}{\kappa_2} \left(\frac{\partial v_2}{\partial x} \frac{\partial w_2}{\partial x} + \frac{\partial v_2}{\partial y} \frac{\partial w_2}{\partial y} \right) dx dy - \\
&- \int_{\partial\Omega_{12}} \frac{1}{\kappa_1} \frac{\partial v_1}{\partial \mathbf{n}_{12}} w_1 ds - \int_{\partial\Omega_{12}} \frac{1}{\kappa_2} \frac{\partial v_2}{\partial \mathbf{n}_{21}} w_2 ds - \int_{\partial\Omega} \frac{1}{\kappa} \frac{\partial v}{\partial \mathbf{n}} w ds,
\end{aligned}$$

де \mathbf{n}_{12} – нормаль до $\partial\Omega_{12}$, зовнішня по відношенню до Ω_1 , а \mathbf{n}_{21} – нормаль до $\partial\Omega_{12}$, зовнішня по відношенню до Ω_2

Інтеграл за $\partial\Omega$ дорівнюватиме нулеві, оскільки

$$v, w \in D_A, \text{ а отже, } w|_{\partial\Omega_1 \cup \partial\Omega_3} = 0, \left. \frac{\partial v}{\partial \mathbf{n}} \right|_{\partial\Omega_2 \cup \partial\Omega_4} = 0$$

і

$$\int_{\partial\Omega} \frac{1}{\kappa} \frac{\partial v}{\partial \mathbf{n}} w ds = \int_{\partial\Omega_1 \cup \partial\Omega_3} \frac{1}{\kappa} \frac{\partial v}{\partial \mathbf{n}} w ds + \int_{\partial\Omega_2 \cup \partial\Omega_4} \frac{1}{\kappa} \frac{\partial v}{\partial \mathbf{n}} w ds.$$

Для спрощення інтегралів за $\partial\Omega_{12}$ скористаємося тим, що $\mathbf{n}_{12} = -\mathbf{n}_{21}$ та функції v і w задовольняють умовам спряження (19), тобто

$$\begin{aligned}
v_1|_{\partial\Omega_{12}} &= v_2|_{\partial\Omega_{12}}, \quad \left. \frac{1}{\kappa_1} \frac{\partial v_1}{\partial \mathbf{n}} \right|_{\partial\Omega_{12}} = \left. \frac{1}{\kappa_2} \frac{\partial v_2}{\partial \mathbf{n}} \right|_{\partial\Omega_{12}}, \\
w_1|_{\partial\Omega_{12}} &= w_2|_{\partial\Omega_{12}}, \quad \left. \frac{1}{\kappa_1} \frac{\partial w_1}{\partial \mathbf{n}} \right|_{\partial\Omega_{12}} = \left. \frac{1}{\kappa_2} \frac{\partial w_2}{\partial \mathbf{n}} \right|_{\partial\Omega_{12}}.
\end{aligned}$$

Тоді

$$\begin{aligned}
&\int_{\partial\Omega_{12}} \frac{1}{\kappa_1} \frac{\partial v_1}{\partial \mathbf{n}_{12}} w_1 ds + \int_{\partial\Omega_{12}} \frac{1}{\kappa_2} \frac{\partial v_2}{\partial \mathbf{n}_{21}} w_2 ds = \\
&= \int_{\partial\Omega_{12}} \left(\frac{1}{\kappa_1} \frac{\partial v_1}{\partial \mathbf{n}_{12}} w_1 - \frac{1}{\kappa_2} \frac{\partial v_2}{\partial \mathbf{n}_{12}} w_2 \right) ds = 0.
\end{aligned}$$

Отже,

$$(Av, w) = \iint_{\Omega} \frac{1}{\kappa} \left(\frac{\partial v}{\partial x} \frac{\partial w}{\partial x} + \frac{\partial v}{\partial y} \frac{\partial w}{\partial y} \right) dx dy \quad (21)$$

і A – симетричний оператор.

Додатність оператора A випливає з того, що для всіх $v \in D_A$

$$(Av, v) = \iint_{\Omega} \frac{1}{\kappa} \left[\left(\frac{\partial v}{\partial x} \right)^2 + \left(\frac{\partial v}{\partial y} \right)^2 \right] dx dy \geq 0,$$

причому через умови (11) рівність $(Av, v) = 0$ можлива лише, якщо $v = 0$.

Додатна означеність оператора A доводиться аналогічно тому, як це було зроблено у [13], при цьому для всіх $v \in D_A$ матиме місце нерівність

$$(Av, v) \geq (c\mu)^{-1} \|v\|_{L_2(\Omega)}^2,$$

де $\mu = \max\{\kappa_1, \kappa_2\}$, а стала $c > 0$ визначається з нерівності [16]

$$\|u\|_{W_2^1(\Omega)}^2 \leq c \left\{ \iint_{\Omega} \left[\left(\frac{\partial u}{\partial x} \right)^2 + \left(\frac{\partial u}{\partial y} \right)^2 \right] dx dy + \int_{\Gamma_1} u^2 ds \right\},$$

яка має місце для функцій u з простору Соболева $W_2^1(\Omega)$. Тут Ω – область з межею Ліпшиця $\partial\Omega$; Γ_1 – відкрита частина межі $\partial\Omega$ області Ω додатної міри Лебега; $c > 0$ – стала, залежна тільки від області Ω і від Γ_1 .

Введемо на D_A енергетичний добуток $[v, w]$, поклавши відповідно до (21) для будь-яких $v, w \in D_A$

$$[v, w] = \iint_{\Omega} \frac{1}{\kappa} \left(\frac{\partial v}{\partial x} \frac{\partial w}{\partial x} + \frac{\partial v}{\partial y} \frac{\partial w}{\partial y} \right) dx dy$$

і отримаємо енергетичний простір H_A оператора A вигляду (20), поповнюючи D_A у сенсі збіжності за енергетичною нормою

$$\|v\|_A = \sqrt{[v, v]} = \sqrt{\iint_{\Omega} \frac{1}{\kappa} \left[\left(\frac{\partial v}{\partial x} \right)^2 + \left(\frac{\partial v}{\partial y} \right)^2 \right] dx dy}.$$

Тоді відповідно до теореми про функціонал енергії [11] задача (17) – (19) за умови $F \in L_2(\Omega)$ має у H_A єдиний (узагальнений) розв'язок v^* , який є точкою мінімуму у H_A функціонала енергії

$$\begin{aligned}
J[v] &= \|v\|_A^2 - 2(F, v) = \\
&= \int_{\Omega} \left[\frac{1}{\kappa} \left[\left(\frac{\partial v}{\partial x} \right)^2 + \left(\frac{\partial v}{\partial y} \right)^2 \right] - 2Fv \right] dx dy.
\end{aligned}$$

Наближений розв'язок варіаційної задачі $J[v] \rightarrow \inf_{v \in H_A}$ шукатимемо методом Рітца у вигляді

$$\text{ді } v_n = \sum_{k=1}^n c_k \varphi_k.$$

У випадку, зображеному на рис. 1, відповідно до структури (12) координатну послідовність $\{\varphi_k\}$ складатимуть функції

$$\varphi_k = \omega_{1-3} \tau_k - \frac{\omega_{1-3} \omega_{2-4}}{\omega_{1-3} + \omega_{2-4}} D_1^{(2-4)}(\omega_{1-3} \tau_k),$$

де змінні x і y замінені за формулами (13), (14), а у випадку, зображеному на рис. 2, відповідно до структури (16) координатну послідовність $\{\varphi_k\}$ складемо з функцій

$$\varphi_k = \begin{cases} \chi_k, & (x, y) \in \Omega_1; \\ \chi_k - \frac{\kappa_1 - \kappa_2}{\kappa_1} \omega_{1-2} D_1^{(1-2)} \chi_k, & (x, y) \in \Omega_2, \end{cases}$$

де $\chi_k = \omega_{1-3}\tau_k - \frac{\omega_{1-3}\omega_{2-4}}{\omega_{1-3} + \omega_{2-4}} D_1^{(2-4)}(\omega_{1-3}\tau_k)$.

Тут $\{\tau_k\}$ – будь-яка повна у $L_2(\Omega)$ система функцій (степеневі чи тригонометричні поліноми, сплайни тощо).

Тоді в кожному з цих випадків для визначення сталих c_k , $k = 1, 2, \dots, n$, маємо систему лінійних алгебраїчних рівнянь (систему Рітца)

$$\sum_{k=1}^n [\varphi_k, \varphi_j] c_k = (F, \varphi_j), \quad j = 1, 2, \dots, n,$$

де

$$[\varphi_k, \varphi_j] = \int_{\Omega} \frac{1}{\kappa} \left[\frac{\partial \varphi_k}{\partial x} \frac{\partial \varphi_j}{\partial x} + \frac{\partial \varphi_k}{\partial y} \frac{\partial \varphi_j}{\partial y} \right] dx dy,$$

$$(F, \varphi_j) = \int_{\Omega} F \cdot \varphi_j dx dy, \quad k, j = 1, 2, \dots, n.$$

Із загальних теорем збіжності метода Рітца [11] впливає збіжність $\{v_n\}$ до v^* як у енергетичній нормі, так і у нормі $L_2(\Omega)$.

Тоді функцію $u^* = \varphi + v^*$ можна розглядати як узагальнений розв'язок задачі (7) – (10), до якого у нормі $L_2(\Omega)$ збігатиметься послідовність наближених розв'язків $\{u_n\}$ цієї задачі, яка формується за правилом $u_n = \varphi + v_n$.

Отже, справджується така теорема.

Теорема. Нехай $F \in L_2(\Omega)$. Тоді послідовність

$$\Psi_n = Q_n u_n,$$

де

$$Q_n = -N \cdot \left(\int_{\partial\Omega_3} \frac{1}{\kappa} \cdot \frac{\partial u_n}{\partial n} ds \right)^{-1}, \quad u_n = \varphi + v_n,$$

збігається у $L_2(\Omega)$ до єдиного узагальненого розв'язку задачі (2) – (6).

5. Висновки. Розглянуто постановку задачі розрахунку стаціонарної фільтраційної течії у кусково-однорідному ґрунті. Для відповідної крайової задачі отримано структуру розв'язку та обґрунтовано застосування методу Рітца для апроксимації невизначеної компоненти.

Отже, отримано подальший розвиток застосування структурного методу (методу R-функцій) у математичному моделюванні фізико-механічних полів, а також вдосконалено метод математичного моделювання фільтраційних течій у частині урахування у чисельному методі додаткового інтегрального співвідношення для знаходження повних витрат рідини та умову спряженості на лінії розділу двох ґрунтів.

Отримані результати можна поширити на інші математичні моделі теорії фільтрації, а також застосувати у розв'язанні прикладних задач, пов'язаних з розрахунком фільтраційних течій. Це і визначає наукову новизну та практичну значущість отриманих у роботі результатів.

Література: 1. *Блишун А.П., Сидоров М.В.* Метод численного анализа стационарного фильтрационного течения под гидротехническим сооружением в кусочно-однородном грунте // Вісник Запорізького національного університету. Серія: фізико-математичні науки. 2012. № 2. С. 5-12. 2. *Блишун А.П., Сидоров М.В., Яловега И.Г.* Математическое моделирование и численный анализ фильтрационных течений под гидротехническими сооружениями с помощью // Радиоэлектроника и информатика. 2010. № 2. С. 40-46. 3. *Блишун А.П., Сидоров М.В., Яловега И.Г.* Применение метода R-функций к численному анализу фильтрационных течений под гидротехническими сооружениями // Вісник Запорізького національного університету. Серія: фізико-математичні науки. 2012. № 1. С. 50-56. 4. *Бомба А.Я., Булавацький В.М., Скопецкий В.В.* Нелінійні математичні моделі процесів геогідродинаміки. К.: Наук. думка, 2007. 292 с. 5. *Вабищевич П.Н.* Метод фиктивных областей в математической физике. М.: Изд-во МГУ, 1991. 156 с. 6. *Венгерський П.* Про задачу сумісного руху поверхневих і ґрунтових потоків на території водозбору // Вісник Львів. ун-ту. Сер. прикл. матем. та інф. Вип. 22, 2014. С. 41-53. 7. *Коннор Дж., Бреббиа К.* Метод конечных элементов в механике жидкости. Л.: Судостроение, 1979. 264 с. 8. *Кравченко В.Ф., Рвачев В.Л.* Алгебра логики, атомарные функции и вейвлеты в физических приложениях. М.: Физматлит, 2006. 416 с. 9. *Ляшко И.И., Великоиваненко И.М., Лаврик В.И., Мистецкий Г.Е.* Метод мажорантных областей в теории фильтрации. К.: Наук. думка, 1974. 202 с. 10. *Ляшко И.И., Великоиваненко И.М.* Численно-аналитическое решение краевых задач теории фильтрации. К.: Наук. думка, 1973. 264 с. 11. *Михлин С.Г.* Вариационные методы в математической физике. М.: Наука, 1970. 511 с. 12. *Подгорний О.Р.* Математичні моделі фільтраційних течій та застосування методу R-функцій для їх чисельного аналізу // Радиоэлектроника та информатика. 2018. №1. С. 40-47. 13. *Подгорний О.Р.* Чисельний аналіз методом R-функцій фільтраційних течій у неоднорідному ґрунті // Математичне та комп'ютерне моделювання. Серія: Фізико-математичні науки. 2018. Вип. 18. С. 147-162. 14. *Полубаринова-Кочина П.Я.* Теория движения грунтовых вод. М.: Наука, 1977. 664 с. 15. *Рвачев В.Л.* Теория R-функций и некоторые её приложения. К.: Наук. думка, 1982. 552 с. 16. *Ректорис К.* Вариационные методы в математической физике и технике. М.: Мир, 1985. 590 с. 17. *Сидоров М.В., Стороженко А.В.* Математическое компьютерное моделирование некоторых фильтрационных течений // Радиоэлектроника и информатика. 2004. № 4. С. 58-61. 18. *Темников*

A.B., Слесаренко А.П. Современные приближенные аналитические методы решения задач теплообмена. Самара: Изд-во Самар. политехн. ин-та, 1991. 92 с.

Transliterated bibliography:

1. *Blishun A.P., Sidorov M.V.* Metod chislennogo analiza stacionarnogo fil'tracionnogo techenija pod gidrotehničeskim sooruzheniem v kusochno-odnorodnomu grunte // *Visnik Zaporiz'kogo nacional'nogo universitetu*. Serija: fiziko-matematični nauki. 2012. № 2. Pp. 5-12.
2. *Blishun A.P., Sidorov M.V., Jalovega I.G.* Matematicheskoe modelirovanie i chislennyj analiz fil'tracionnyh techenij pod gidrotehničeskimi sooruzhenijami s pomoshh'ju // *Radioelektronika i informatika*. 2010. № 2. Pp. 40-46.
3. *Blishun A.P., Sidorov M.V., Jalovega I.G.* Primenenie metoda R-funkcij k chislennomu analizu fil'tracionnyh techenij pod gidrotehničeskimi sooruzhenijami // *Visnik Zaporiz'kogo nacional'nogo universitetu*. Serija: fiziko-matematični nauki. 2012. № 1. Pp. 50-56.
4. *Bomba A.Ja., Bulavac'kij V.M., Skopec'kij V.V.* Nelinijni matematični modeli procesiv geogidrodinamiki. K.: Nauk. dumka, 2007. 292 p.
5. *Vabishhevich P.N.* Metod fiktivnyh oblastej v matematičeskoj fizike. M.: MGU, 1991. 156 p.
6. *Vengers'kij P.* Pro zadachu sumisnogo ruhu poverhnevih i gruntovih potokiv na teritorii vodozboru // *Visnik L'viv. un-tu*. Ser. prikl. matem. ta inf. Vip. 22, 2014. Pp. 41-53
7. *Konnor Dzh., Brebbia K.* Metod konečnyh jelementov v mehanike zhidkosti. L.: Sudostroenie, 1979. 264 p.
8. *Kravchenko V.F., Rvachev V.L.* Algebra logiki, atomarnye funkcii i večvlety v fizičeskih prilozhenijah. M.: Fizmatlit, 2006. 416 p.
9. *Ljashko I.I., Velikoivanenko I.M., Lavrik V.I., Mistec'kij G.E.* Metod mazhorantnyh oblastej v teorii fil'tracii. K.: Nauk. dumka, 1974. 202 p.
10. *Ljashko N.I., Velikoivanenko N.M.* Chislennanaliticheskoe reshenie kraevykh zadach teorii fil'tracii. K.: Nauk. dumka, 1973. 264 p.
11. *Mikhlin S.G.* Variatsionnye metody v matematičeskoj fizike. M.: Nauka, 1970. 511 p.
12. *Podgornij O.R.* Matematični modeli fil'tratsijnikh techij ta zastosuvannya metodu R-funktsij dlya ikh chisel'nogo analizu // *Radioelektronika ta informatika*. 2018. № 1. P. 40-47.

13. *Podgornij O.R.* Chisel'nij analiz metodom R-funktsij fil'tratsijnikh techij u neodnorodnomu grunti // *Matematične ta komp'yuterne modelyuvannya*. Seriya: Fiziko-matematični nauki. 2018. V. 18. P. 147-162.

14. *Polubarinova-Kochina P.Ja.* Teorija dvizhenija gruntovykh vod. M.: Nauka, 1977. 664 p.

15. *Rektoris K.* Variatsionnye metody v matematičeskoj fizike i tekhnike. M.: Mir, 1985. 590 p.

16. *Rvachev V.L.* Teorija R-funkcij i nekotorye ejo prilozhenija. K.: Nauk. dumka, 1982. 552 p.

17. *Sidorov M.V., Storozhenko A.V.* Matematicheskoe kom-p'yuternoe modelirovanie nekotorykh fil'tracionnyh techenij // *Radioelektronika i informatika*. 2004. № 4. Pp. 58-61.

18. *Temnikov A.V., Slesarenko A.P.* Sovremennye priblizhennye analiticheskie metody resheniya zadach teploobmena. Samara: Izd-vo Samar. politekh. in-ta, 1991. 92 p.

Надійшла до редколегії 05.11.2018

Рецензент: д-р фіз.-мат. наук, проф. Литвин О.М.

Подгорний Олексій Русланович, аспірант кафедри прикладної математики ХНУРЕ. Наукові інтереси: математичне моделювання, чисельні методи, метод R-функцій. Адреса: Україна, 61166, Харків, пр. Науки, 14, тел. (057) 7021436. E-mail: oleksii.podhornyi@nure.ua.

Сидоров Максим Вікторович, канд. фіз.-мат. наук, доцент каф. прикладної математики ХНУРЕ. Наукові інтереси: математичне моделювання, чисельні методи, математична фізика, теорія R-функцій та її застосування, стохастичний аналіз та його застосування. Адреса: Україна, 61166, Харків, пр. Науки, 14, тел. (057) 7021436. E-mail: maxim.sidorov@nure.ua.

Podhornyj Oleksii Ruslanovich, postgraduate student of the Applied Mathematics Department, Kharkov National University of Radioelectronics. Scientific interests: mathematical modeling, numerical analysis, R-function's theory and its applications. Address: 14 Nauki ave, Kharkiv, Ukraine, 61166, tel. (057) 7021436. E-mail: oleksii.podhornyi@nure.ua.

Sidorov Maxim Victorovich, Ph.D. in Physics and Maths, associate professor, associate professor of the Applied Mathematics Department, Kharkov National University of Radioelectronics. Scientific interests: mathematical modeling, numerical analysis, mathematical physics, R-function's theory and its applications, stochastic analysis and its applications. Address: 14 Nauki ave, Kharkiv, Ukraine, 61166, tel. (057) 7021436. E-mail: maxim.sidorov@nure.ua.